

Sygnatura akt I C 258/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2024 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wojciech Wysoczyński

Protokolant: st. sek. sąd. Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 marca 2024 r. w Ł.,

w sprawie z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. M.

o zapłatę

zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3.704,17 zł (trzy tysiące siedemset cztery złote 17/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od dnia 18 lipca 2023 roku do dnia zapłaty, oraz kwotę 1.117 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Sędzia Wojciech Wysoczyński

Sygn. akt I C 258/23

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Łęczycy, w dniu 16 sierpnia 2023r., powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie od pozwanej M. M. kwoty 3.704,17 zł z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek za opóźnienie od dnia 18 lipca 2023 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego / pozew k. 3-30/.

Sąd Rejonowy w Łęczycy nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 23 sierpnia 2023 roku, uwzględnił roszczenie zgłoszone w pozwie / nakaz zapłaty k. 33/.

W sprzeciwie pozwana M. M., wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania.

Pozwana zakwestionowała żądanie pozwu co do zasady i co do wysokości. Ponadto strona pozwana zgłosiła zarzuty: zawarcia w umowie pożyczki klauzul niedozwolonych i nieważności postanowień umownych w tym zakresie, braku wymagalności zobowiązania z tytułu umowy pożyczki, wygaśnięcia roszczenia z uwagi na spełnienie zobowiązania przez pozwaną, oraz zarzut przedawnienia roszczenia / sprzeciw k. 38-42/.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 lutego 2020r. M. M. zawarła z (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. umowę pożyczki gotówkowej nr (...). Powódka na wniosek pozwanej udzieliła jej pożyczki w kwocie 6.000 zł. W związku z udzieleniem pożyczki, pożyczkobiorca zobowiązana była ponieść następujące koszty: opłatę przygotowawczą w wysokości 129zł,

wynagrodzenie prowizyjne w wysokości 4.971zł, wynagrodzenie z tytułu przyznania na wniosek pożyczkobiorcy (...) w wysokości 900zł, odsetki umowne w wysokości 1.932zł. Całkowity koszt pożyczki wyniósł 7.932zł, a całkowita kwota do zapłaty wynosiła 13.932 zł.

Pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki w 36 równych miesięcznych ratach obejmujących spłatę pożyczki oraz odsetek w wysokości 387zł, w terminach wskazanych w harmonogramie spłat stanowiącym załącznik do umowy, przy czym pierwsza rata miała być płatna do dnia 10 kwietnia 2020r., a ostatnia rata do dnia 10 marca 2023r.

Strony stosunku zobowiązaniowego ustaliły, że zabezpieczeniem kwot należnych pożyczkodawcy z tytułu umowy będzie weksel własny in blanco nie na zlecenie wraz z deklaracją wekslową.

Pożyczkodawca mógł wypowiedzieć umowę pożyczki w przypadku: gdy opóźnienie w płatności kwoty równej jednej racie przekroczy 30 dni, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Pożyczkodawca zobowiązany był do zachowania 30-dniowego okresu wypowiedzenia warunki umowy. Pożyczkodawca miał prawo wypełnić weksel in blanco na zasadach określonych w deklaracji wekslowej, gdy opóźnienie płatności kwoty równej jednej racie przekroczy 30 dni po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. W przypadku nieterminowej spłaty należności pożyczkodawca miał prawo do naliczenia odsetek umownych za opóźnienie w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie (481§2¹ k.c.).

/ kserokopia umowy pożyczki gotówkowej nr (...), k. 4-7 – kserokopia harmonogramu spłat/.

M. M. spłaciła 10 rat pożyczki, w łącznej wysokości 3.404 zł. Spłaty pozwana dokonywała w okresie od 10 kwietnia 2020r. do sierpnia 2020r. oraz w miesiącu październiku 2020r., grudniu 2020r. oraz w maju 2021r. / wydruk komputerowy karty klienta; okoliczności bezsporne k.9, zez. pozwanej rozprawa z dnia 28.11.2023 r. 00:02:39/.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęczycy wydanym w sprawie I C 152/21 oddalono powództwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. skierowanego przeciwko M. M. o kwotę 10.074,62 zł z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek za opóźnienie od dnia 13 marca 2021r. do dnia zapłaty z tytułu umowy pożyczki gotówkowej nr (...) / wyrok wraz z uzasadnieniem k. 17-24/.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 25 kwietnia 2023 roku, wydanym w sprawie III Ca 1563/22 apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Łęczycy wydanym w sprawie I C 152/21 oddalono / wyrok wraz z uzasadnieniem k. 25-30/.

Z uwagi na to, że pozwana nie spłaciła w terminie zakreślonym w umowie pożyczki, powód pismem z dnia 5 lipca 2023 r., wezwał M. M. do spłaty zaległości w łącznej wysokości 3.704,17 zł, w terminie 7 dni, od daty doręczenia wezwania. Powyższe pismo zostało doręczone pozwanej w dniu 10 lipca 2023 r. / kserokopia wezwania do zapłaty, k. 11, wydruk komputerowy śledzenia przesyłek z systemu Poczty Polskiej S.A. k. 12/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej w pełni wiarygodnego materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów oraz zeznań pozwanej M. M..

Sąd zważył, co następuje:

powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 720§1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Powódka na wniosek pozwanej udzieliła jej pożyczki w kwocie 6.000 zł. W związku z udzieleniem pożyczki, pożyczkobiorca zobowiązana była ponieść następujące koszty: opłatę przygotowawczą w wysokości 129zł,

wynagrodzenie prowizyjne w wysokości 4.971zł, wynagrodzenie z tytułu przyznania na wniosek pożyczkobiorcy (...) w wysokości 900zł, odsetki umowne w wysokości 1.932zł. Całkowity koszt pożyczki wyniósł 7.932zł, a całkowita kwota do zapłaty wynosiła 13.932 zł. Pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki w 36 równych miesięcznych ratach obejmujących spłatę pożyczki oraz odsetek w wysokości 387zł, w terminach wskazanych w harmonogramie spłat stanowiącym załącznik do umowy, przy czym pierwsza rata miała być płatna do dnia 10 kwietnia 2020r., a ostatnia rata do dnia 10 marca 2023r.

Zgodnie z umową od dnia następującego po wskazanym dniu wierzyciel miał prawo naliczania odsetek za opóźnienie w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481 § 2¹ kc, tj. dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (§ 4 umowy).

W niniejszej sprawie ustalono, że pozwana M. M. spłaciła 10 rat pożyczki, w łącznej wysokości 3.404 zł. Spłaty pozwana dokonywała w okresie od 10 kwietnia 2020r. do sierpnia 2020r. oraz w miesiącu październiku 2020r., grudniu 2020r. oraz w maju 2021r.

Zgodnie z art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Ponadto zgodnie z art. 354 § 1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współzycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Pozwana ciążącego na niej obowiązku nie spełniła, a w związku z czym powództwo było zasadne.

Na zasądzoną sumę złożyły się: kwota 2.596 zł tytułem zwrotu udzielonej pożyczki, opłata przygotowawcza w kwocie 129 zł, skapitalizowane odsetki za opóźnienie od kapitału w kwocie 979,17 zł – łącznie 3.704,17 złotych.

Zarzuty pozwanej podnoszone w sprzeciwie okazały się chybione.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do najdalej idącego zarzutu strony pozwanej tj. zarzutu przedawnienia.

Zarzut ten jest bezzasadny. Pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki w 36 równych miesięcznych ratach, przy czym ostatnia rata pożyczki miała być płatna do dnia 10 marca 2023r. Od następnego dnia po tej dacie roszczenia powoda względem pozwanej stały się wymagalne.

W przypadku dochodzonej przez powoda wierzytelności znajduje zastosowanie trzyletni termin przedawnienia wynikający z art. 118 k.c. liczony od daty wymagalności roszczenia, gdyż jest to roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Pozew w przedmiotowej sprawie został złożony w dniu 16 sierpnia 2023 roku r., a zatem przed upływem wskazanego terminu przedawnienia, liczonego od dnia wymagalności tj. 11.03.2023 roku.

Uwzględniając nawet korzystniejsze dla pozwanej stanowisko orzecznictwa (por. uchwała SN z dnia 10.05.2023 roku, sygn.. akt III CZP 52/22) sprowadzające się do twierdzenia, że każda rata kredytu staje się wymagalna w innej chwili i w konsekwencji każda z nich przedawnia się osobno, począwszy od dnia, w którym powinna zostać spłacona zgodnie z umową, a termin przedawnienia biegnie zatem dla każdej z nieuiszczonych rat oddzielnie, to również żądanie pozwu nie uległo przedawnieniu, bowiem nie upłynął termin przedawnienia żadnej z nieuiszczonych przez pozwaną rat ze względu na treść art. 118 zd. 2 k.c.

W świetle przytoczonych regulacji prawnych oraz w związku z datą złożenia pozwu, oraz terminem wymagalności roszczeń z umowy, dochodzona przez powoda wierzytelność nie uległa przedawnieniu.

W tym kontekście za bezzasadny należało uznać zarzut braku wymagalności roszczenia dochodzonego pozwem. Jak wskazano powyżej roszczenia pozwu stały się wymagalne w rozumieniu art. 120 § 1 k.c., albowiem upłynął termin do spełnienia świadczenia przez pozwaną.

Kolejny z zarzutów zgłoszony przez pozwaną w sprzeciwie tj. zarzut spełnienia świadczenia okazał się bezzasadny. W toku postępowania pozwana przyznała okoliczność podnoszoną przez powoda, iż na poczet uiszczonej umowy M. M. spłaciła jedynie 10 rat pożyczki, w łącznej wysokości 3.404 zł. W pozostałym zakresie pozwana nie wykonała umowy.

Kolejny z zarzutów zgłoszonych przez stronę pozwaną tj. zawarcia w umowie pożyczki klauzul niedozwolonych i nieważności postanowień umownych był przedmiotem kontroli Sądów II instancji w toku spraw I C 152/21 S.R. w Łęczycy i III Ca 1563/22 Sądu Okręgowego w Łodzi. Wymaga podkreślenia, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęczycy wydanym w sprawie I C 152/21 oddalono powództwo powoda skierowane przeciwko pozwanej o kwotę 10.074,62 złotych. W toku przedmiotowego postępowania Sąd zakwestionował postanowienia umowne nakładające na pozwaną zobowiązanie do uiszczenia kwot: 4.971zł jako wynagrodzenia prowizyjnego i 900zł jako zapłaty za usługę (...).

W konsekwencji, powód nie dochodzi w niniejszej sprawie pozaodsetkowych kosztów wynikających z umowy z wyłączeniem opłaty przygotowawczej w kwocie 129 złotych.

W ocenie Sądu co do kwoty opłaty nie zaistniały przesłanki z art. 385¹ § 1 k.c., które pozwalałyby uznać postanowienia umowy dotyczące opłaty przygotowawczej od udzielenia kredytu za abuzywne.

Po pierwsze opłata przygotowawcza stanowi wynagrodzenie powoda oraz pozwala pokryć stałe koszty powoda związane z udzielaniem kredytów. Czynność jaką jest udzielenie kredytu wymaga od powoda wykonania szeregu czynności. Przedmiotowa umowa zakładała, że pozwana będzie spłacała zobowiązanie przez okres 36 miesięcy, co rozkłada kwotę opłaty na co najmniej 3 lata.

Po drugie, została sformułowana w sposób jednoznaczny, a zatem nie podlega zatem badaniu pod kątem abuzywności.

Warto tylko zaznaczyć że opłata ustalona przez strony w umowie wynosiła kwotę 129 zł.

Mając na uwadze czas trwania umowy i wysokość udzielonej pozwanej pożyczki, kwoty tej z pewnością nie można określić nadmierną.

Z tego względu Sąd nie znalazł podstaw do uznania klauzuli w zakresie opłaty przygotowawczej za niedozwoloną.

W zakresie żądanych przez stronę powodową odsetek stwierdzić należy, iż żądanie to znajduje podstawę w umowie łączącej strony i mieści się ono w granicach ustawowych określonych przez art. 481 § 2¹ k.c. i art. 359 § 2 k.c. Jak wynika z przedstawionego przez powoda wyliczenia kwota 979,17 złotych naliczona z tytułu odsetek została naliczana od kwoty niespłaconego kapitału i opłaty przygotowawczej, a w wysokość miesięcznych rat nie wliczono kwoty prowizji i usługi (...) (k.70).

W tym stanie rzeczy powództwo należało uznać za zasadne z uwagi na treść art. 471 k.c.

O kosztach postępowania Sad orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. obciążając pozwaną obowiązkiem zapłacenia na rzecz powoda kosztów opiewających na kwotę 1.117 złotych na którą składają się: uiszczona opłata od pozwu – 200 zł., wynagrodzenie pełnomocnika – 900zł. oraz opłata od pełnomocnictwa – 17 złotych.

Sędzia Wojciech Wysoczyński